

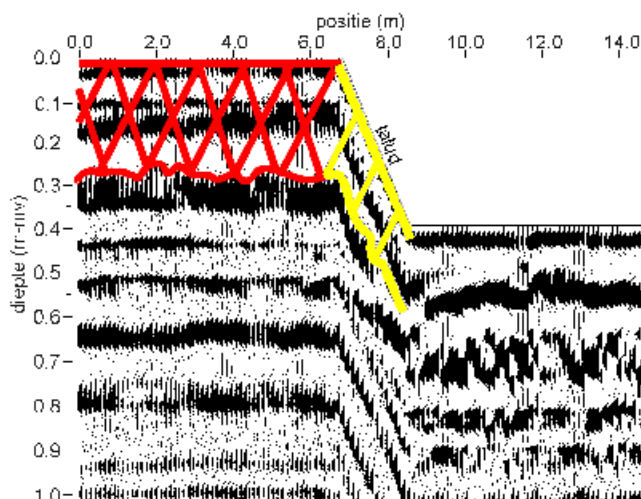
Stortplaatsen onderzoek met geofysische technieken

Op en rond (voormalige) vuilstortlokaties is inzicht in de verspreiding van eventuele verontreiniging en de kwaliteit van de deklaag gewenst om de risico's voor de leefomgeving in te kunnen schatten. Niet-destructief geofysisch bodemonderzoek maakt het mogelijk de verspreiding van bepaalde verontreinigingen, alsmede de dikte en continuïteit van de deklaag vast te stellen. Daarnaast is het met geofysische technieken mogelijk een schatting te maken van het stortvolume dat op een lokatie aanwezig is.

Meetprincipe en toepassingen

Verschillende technieken kunnen worden ingezet om uiteenlopende onderzoeksvragen, die bij stortplaatsen aan de orde komen, te kunnen beantwoorden. De werking van de verschillende onderzoekstechnieken wordt in de desbetreffende flyers uiteengezet en nader toegelicht aan de hand van praktijkvoorbeelden. Toepassingen die betrekking hebben op stortplaatsen zijn:

- het in beeld brengen van de verspreiding van bepaalde verontreinigingen;
- het opsporen van metalen objecten, zoals vaten;
- het in kaart brengen van de kwaliteit van de deklaag met behulp van grondradar;
- het bepalen van het stortvolume met behulp van grondradar.

Praktijkvoorbeeld

De deklaag op een voormalige vuilstortlokatie vormt een belangrijk middel om de risico's voor de omgeving te beperken. Geofysisch onderzoek maakt het mogelijk op een efficiënte manier de deklaag over de gehele stortlokatie continu in beeld te brengen.

Een onderzoek naar de dikte van de afsluitende laag en eventueel daarin aanwezige openingen voert T&A in de regel uit met grondradar. Het radarprofiel hierboven is opgenomen ter plaatse van een voormalige vuilstortlokatie die geschikt werd gemaakt als recreatiegebied. Hiertoe diende de stort afgedekt te worden met een kleilaag met een minimale dikte van 25 centimeter. Met rood is de kleilaag in het profiel ingetekend. Zichtbaar is dat ter plaatse van het talud de dikte van de kleilaag afneemt tot circa 10 centimeter. Hier is de kleilaag met geel gemarkeerd. Door over de hele deklaag parallelle profielen op te nemen, kan vervolgens de dikte van de deklaag middels contourkaarten in beeld worden gebracht. Een dergelijke contourkaart is in de figuur links weergegeven.

